

Men folkeskolen er vel også mere end penge, og hvordan vi nu gør det her op, og jeg mener, vi kan konstatere, at folkeskoleområdet er et område, regeringen har satset på.

Jeg lyttede så med interesse til, at hr. Ole Sohn faktisk pegede på nogle af de områder, som netop er en del af regeringens udspil, og jeg vil derfor blot høre, om det ikke var noget, vi kunne tale nærmere om, for noget af det, regeringen netop satser på, er efteruddannelse af lærerne, skolebøger til eleverne og renovering af især faglokalerne, så det lyder, som om der er en fælles interesse. Det er faktisk det, regeringen målrettet satser på med den her finanslov, så der burde vi da kunne blive enige.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis fru Rikke Hvilshøj havde lyttet efter, ville hun have hørt, at jeg sluttede min ordførertale af med at sige, at en lang række af de forslag, som regeringen har lagt frem, matcher den dagsorden, SF har ønsket at sætte omkring styrkelse af børnefamilierne, og ethvert forslag, der er lagt frem, og som går i den retning, deltager vi gerne i forhandlinger om. Det afhænger jo fuldstændig af den finansiering, som regeringen vil lægge til grund.

Sidste år valgte man jo at sige, at man ikke ville diskutere med nogen som helst af partierne bortset fra Dansk Folkeparti, og så skruede man finansieringen sammen, så man screenede alle andre partier fra. Man kunne have fået et væsentlig bredere forlig også sidste år, hvis man havde skruet finansieringen sammen, uden at det havde kostet så meget som 5 øre, hvis den politiske vilje havde været til stede fra regeringen. Så det er fuldstændig op til regeringen.

Vi forhandler altid gerne om emner, hvor der er fælles interesse, og når regeringen nu efter fjerde forsøg er kommet ind på at diskutere nogle af de emner, der har med børn og unge at gøre, ja, så er vi meget åbne for at diskutere det.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Det ser ikke ud, som om der er flere korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Ole Sohn og går videre med hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig starte med at opsummere Det Radikale Venstres principielle holdning til regeringens finanslovsforslag.

For det første finder vi, at afstanden mellem regeringens retorik og regeringens handling er blevet for stor.

For det andet finder Det Radikale Venstre, at regeringen løber fra 2010-målsætningerne for dansk økonomi. Helt konkret er gælden 100 mia. kr. større i dag, end den burde være, hvis man fulgte 2010-planen. Det svarer til 100.000 kr. for hver dansker under 18 år, altså en negativ børneopsparing på 100.000 kr. til hver enkelt ung. Statens gæld er naturligvis en gæld, der skal betales på et eller andet tidspunkt. Den forsvinder ikke af sig selv. Statsgælden er ikke et afdragsfrit flekslån.

For det tredje forudsætter regeringens forslag til finanslov, at opsvinget kommer. Vi har altså i dag en borgerlig regering, som fører økonomisk politik baseret på tro og håb; det med kærligheden kan vi så diskutere. Regeringen håber på andet år, at opsvinget er lige om hjørnet, og vi håber selvfølgelig på, at det også viser sig i den virkelige verden, for vi har hørt det før. Sidste år forventede regeringen også et opsving. Statsministeren har endda lovet det i sin nytårstale, og alligevel faldt beskæftigelsen sidste år. Derfor må regeringen have os undskyldt, hvis vi tager regeringens prognoser med et gran salt.

For det fjerde finder vi, at regeringen oversælger sine budskaber i forbindelse med finansloven. Regeringen taler om børnepakker, men leverer kun indpakningspapiret, samtidig med at børnechecken udhules.

For det femte taler regeringen om flere penge til miljøet, men leverer igen i år markante besparelser på Miljøministeriet og miljøområdet. Vi får ikke hele sandheden at vide, når det hedder sig, at man tilfører området flere midler, uden samtidig at fortælle, at man også skærer.

For det sjette hævder regeringen at øge bevilningerne til forskning og udvikling, men det er et optisk bedrag, når pengene skal komme fra salg af statslige aktiver, som principielt burde anvendes til afdrag på gælden.

For det syvende er vi uenige, når regeringen ikke vil bruge flere penge på ulandsbistand. For at indfri FN's tusindårsmålsætninger kræves mere ulandsbistand, ikke mindre, og alligevel falder bistandsprocenten i disse år, og pengene bruges på ældrecheck. Den melodi har vi ligesom hørt før, og vi kommer formentlig til at høre